

28 Φεβρουαρίου, 1990

[ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΚΩΣΤΑΣ ΤΙΦΑΣ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ης η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 16/89).

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Σχέδια υπηρεσίας — Ερμηνεία και εφαρμογή τους από το διορίζον όργανο — Περιστάσεις νομιμότητας της ερμηνείας στην κριθείσα περίπτωση.

5 *Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Συστάσεις Προϋσταμένου — Φύση και βαρύτητα.*

Ο αιτητής προσέβαλε την προαγωγή του ενδιαφερομένου μέ-
ρους σε Ανώτερο Τεχνικό Τμήματος Οδικών Μεταφορών.

10

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, απο-
φάσισε ότι:

15

1. Έχει επισημανθεί επανειλημμένα από τη νομολογία ότι η εφαρ-
μογή και ερμηνεία των σχεδίων υπηρεσίας εμπίπτει κατεξοχήν
στη δικαιοδοσία του διορίζοντος οργάνου και στην προκειμένη
περίπτωση της Ε.Δ.Υ. Μόνο υπέρβαση των ακραίων ορίων της
εξουσίας αυτής, που οδηγεί σε παράλογα συμπεράσματα, προ-
καλεί τη δικαστική επέμβαση.

20

Με βάση την εξομοίωση των θέσεων εξεταστή και επιθεωρητή, που
επέφερε η Κ.Δ.Π. 354/80 σε συνδυασμό με τον περί Συμπληρωμα-
τικού Προϊηπολογισμού Νόμο (αρ. 4) του 1980 (Ν. 45/80), ο ενδια-
φερόμενος είχε συμπληρώσει το χρόνο υπηρεσίας που θέτει το

σχέδιο σαν προαπαιτούμενο προαγωγής. Περαιτέρω, η διάταξη του σχεδίου υπηρεσίας αναφέρεται ρητά σε Τεχνικό, 1ης Τάξης που περιλαμβάνει, σύμφωνα με τη νομοθετική ρύθμιση που έγινε το 1980, Επιθεωρητή Μηχανοκινήτων. Συνεπώς το νόημα που απέδωσε στη διάταξη η Ε.Δ.Υ ήταν λογικά εφικτό. Η ερμηνεία της προσαρμόζεται πληρέστερα προς την ενδογλωσσική διατύπωση του σχεδίου υπηρεσίας, εν αντιθέσει με την άλλη άποψη που θα βρισκόταν σε διάσταση με τη γλώσσα του κειμένου του. Η διευκρινιστική σημείωση για εναλλαξιμότητα μεταξύ των δύο κλάδων, εξεταστή και επιθεωρητή, ισχυροποιεί τη θέση αυτή.

2. Το πιο σημαντικό είναι ότι ο ενδιαφερόμενος είχε την χωρίς επιφύλαξεις σύσταση του διευθυντή του τμήματος. Οι προεκτάσεις του στοιχείου αυτού σαν συστατικού της αξίας ενός υποψηφίου σε θέματα προαγωγών έχει αναλυθεί και επαναβεβαιωθεί στην υπόθεση, *Δημοκρατία ν. Πέτρου Παπαμιχαήλ* (1989) 3(B) Α.Α.Δ. 823.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Δημοκρατία ν. Κυπρή (1989) 3(Δ) Α.Α.Δ. 2600,

Larkos ν. Republic (1982) 3 C.L.R. 513,

Hadjisavva ν. Republic (1982) 3 C.L.R. 76,

Hadjiioannou ν. Republic (1983) 3(B) C.L.R. 1041,

Παπαδόπουλος και Άλλοι ν. Δημοκρατίας (1989) 3(B) Α.Α.Δ. 902,

Δημοκρατία ν. Παπαμιχαήλ (1989) 3(B) Α.Α.Δ. 823.

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας, να προάξει το ενδιαφερόμενο πρόσωπο στη θέση Ανώτερου Τεχνικού στο Τμήμα Οδικών Μεταφορών, αντί του αιτητή.

Χρ. Κιτρομηλίδης, για τον Αιτητή.

Π. Κληρίδης, Δικηγόρος της Δημοκρατίας Β', για την Καθ'

ης η αίτηση.

Μ. Γεωργίου, για το ενδιαφερόμενο πρόσωπο.

5

Cur. adv. vult.

10 ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ.: Με απόφαση της ημερομηνίας 17/10/88 η Επι-
τροπή Δημόσιας Υπηρεσίας (Ε.Δ.Υ. για συντομία) διόρισε τον εν-
διαφερόμενο στην παρούσα υπόθεση ως Ανώτερο Τεχνικό στο
15 Τμήμα Οδικών Μεταφορών από 1/11/88. Επισημαίνω ότι πρόκει-
ται για θέση προαγωγής στον κλάδο εξέτασης οδηγών. Ας σημει-
ωθεί ότι προηγουμένως ο αιτητής υπηρετούσε ως Εξεταστής Οδη-
γών, 1ης τάξης, θέση που κατείχε από 1/12/77· ενώ ο ενδιαφερόμε-
νος ήταν από 1/2/77 Επιθεωρητής Μηχανοκινήτων Οχημάτων, 1ης
20 τάξης. Και οι δύο προτάθηκαν από την αρμόδια τμηματική επι-
τροπή για προαγωγή. Συστήθηκε και τρίτος υπάλληλος, αλλά το
θέμα δεν ενδιαφέρει.

20 Ο αιτητής προσβάλλει τώρα την ορθότητα και το κύρος του
προβιβασμού του συναδέλφου του. Οι δύο πρώτοι λόγοι που πρό-
βαλε συμπλέκονται σε μεγάλο βαθμό και επομένως μπορεί να συ-
νεξεταστούν. Συγκεκριμένα ο δικηγόρος του αιτητή υπέβαλε:

25 1. Ότι η Ε.Δ.Υ. και σε προγενέστερο στάδιο η ad hoc τμημα-
τική επιτροπή είχε ενεργήσει υπό την επίδραση πλάνης, νομικής
και πραγματικής. Σύμφωνα με την εισήγηση η νομική πλάνη
αφορά την ερμηνεία του σχεδίου υπηρεσίας της θέσης, ενώ η
πλάνη περί τα πράγματα έχει την έννοια παράβασης όρου σχε-
30 δίου υπηρεσίας που καθόρισε τα ειδικά τυπικά προσόντα που
έπρεπε να έχει κάθε υποψήφιος.

35 2. Υποστηρίχθηκε συναφώς ότι η αξιολόγηση των προσό-
των των διαδίκων από την Ε.Δ.Υ. ήταν λανθασμένη. Αιτιολο-
γώντας τη θέση του ο συνήγορος είπε πως τα καθήκοντα της επί-
δικης θέσης έχουν αντικείμενο την εξέταση οδηγών, ενώ οι ευ-
θύνες του ανώτερου τεχνικού στον κλάδο επιθεώρησης σχετίζο-
νται μόνο με τα μηχανοκίνητα οχήματα. Για το λόγο αυτό τα
αντίστοιχα σχέδια υπηρεσίας θεσπίζουν διαφορετικούς τίτλους
40 σπουδών για τους υποψηφίους. Υπάρχει, συνέχισε ο συνήγορος,
πρόνοια στο επίδικο σχέδιο υπηρεσίας ότι οι δύο θέσεις είναι
εναλλάξιμες, αλλά παράλληλα τίθεται η αίρεση κατοχής των
αναγκαίων προσόντων. Αντιγράφω εδώ τη σχετική πρόβλεψη
που γίνεται υπό τύπο σημείωσης:

"Ο κάτοχος της θέσεως υπόκειται εις εναλλαξιμότητα μεταξύ του κλάδου εξέτασης οδηγών και του κλάδου μηχανοκινήτων οχημάτων αναλόγως των αναγκών της υπηρεσίας και νοουμένου ότι ούτος κατέχει τα αναγκαία προσόντα".

5

Το ουσιαστικό στοιχείο, που αποτέλεσε το έρεισμα των απόψεων αυτών, είναι η υπηρεσία που θέτει σαν προαπαιτούμενο το σχέδιο υπηρεσίας. Ο σχετικός όρος είναι σύντομος και έχει σημασία να τον παραθέσω αυτούσιο:

10

"Απαιτούμενα προσόντα:

Ι. Πενταετής τουλάχιστον υπηρεσία στη θέση τεχνικού, 1ης τάξεως/εξεταστού οδηγών, 1ης τάξεως."

Είναι η υπόθεση του αιτητή ότι εφόσον ο προαχθείς δεν είχε υπηρετήσει για την προβλεπόμενη περίοδο ως Τεχνικός, 1ης τάξεως/Εξεταστής Οδηγών, 1ης τάξεως δεν κατείχε το προσόν προϋπηρεσίας κατά το χρόνο επιλογής του από την τμηματική επιτροπή ως και κατά το διορισμό του από την Ε.Δ.Υ. Κατά το συνήγορο είναι ανύπαρκτη η θέση Τεχνικού, 1ης τάξεως. Υπάρχουν δύο χωριστές θέσεις του Τεχνικού, Εξεταστή Οδηγών και του Τεχνικού, Επιθεωρητή Μηχανοκινήτων Οχημάτων.

15

20

Κατά τη γνώμη μου ο διαχωρισμός αυτός δεν ευσταθεί. Κι αυτό γιατί με διάταγμα που έχει εκδοθεί με βάση το άρθρ. 2 του περί Αλλαγής Τίτλων Νόμου, Κεφ. 40, οι δύο προϋφιστάμενες θέσεις άλλαξαν τίτλο από 1/1/80 και μετονομάστηκαν σε τεχνικό 1ης τάξης. Το σχετικό διάταγμα δημοσιεύθηκε ως Κ.Δ.Π. 354/80 στο τρίτο παράρτημα (μέρος Ι) της επίσημης εφημερίδας της 12/12/80.

25

30

Έχει επισημανθεί επανειλημμένα από τη νομολογία ότι η εφαρμογή και ερμηνεία των σχεδίων υπηρεσίας εμπίπτει κατεξοχήν στη δικαιοδοσία του διορίζοντος οργάνου και στην προκειμένη περίπτωση της Ε.Δ.Υ. Μόνο υπέρβαση των αιρετών ορίων της εξουσίας αυτής, που οδηγεί σε παράλογα συμπεράσματα, προκαλεί τη δικαστική επέμβαση. Δεν θα επιφορτίσω την απόφαση με πολλές αναφορές. Αρχούμαι σε μια πολύ πρόσφατη απόφαση της Ολομέλειας του Δικαστηρίου *Δημοκρατία ν. Θεοφανώς Κυπρή* (1989) 3(Δ) Α.Α.Δ. 2600. Χρήσιμη αναφορά μπορεί να γίνει και στην υπόθεση *Λάγκος ν. Δημοκρατίας* (1982) 3 Α.Α.Δ. 513, 519.

35

40

Με βάση την εξομοίωση των θέσεων εξεταστή και επιθεωρητή, που επέφερε η Κ.Δ.Π. 354/80 σε συνδυασμό με τον περί Συμπληρωματικού Προϋπολογισμού Νόμο (Αρ. 4) του 1980

(45/80), ο ενδιαφερόμενος είχε συμπληρώσει το χρόνο υπηρεσίας που θέτει το σχέδιο σαν προαπαιτούμενο προαγωγής. Περαιτέρω, η διάταξη του σχεδίου υπηρεσίας που παρέθεσα σ' άλλο σημείο αναφέρεται ρητά σε Τεχνικό, 1ης Τάξης, που περιλαμβάνει, σύμφωνα με τη νομοθετική ρύθμιση που έγινε το 1980, Επιθεωρητή Μηχανοκινήτων. Συνεπώς το νόημα που απέδωσε στη διάταξη η Ε.Δ.Υ ήταν λογικά εφικτό. Η ερμηνεία της προσαρμόζεται πληρέστερα προς την ενδογλωσσική διατύπωση του σχεδίου υπηρεσίας, εν αντιθέσει με την άλλη άποψη που θα βρισκόταν σε διάσταση με τη γλώσσα του κειμένου του. Η διευκρινιστική σημείωση για εναλλαξιμότητα μεταξύ των δύο κλάδων, εξεταστή και επιθεωρητή, ισχυροποιεί πιστεύω τη θέση αυτή.

Τα προσόντα των υποψηφίων για τους δύο κλάδους της θέσης Ανώτερου Τεχνικού δεν είναι διαφορετικά, όπως υπέβαλε ο κ. Κιτρομηλίδης. Μια ματιά στα σχέδια επιβεβαιώνει ότι τα προσόντα είναι ταυτόσημα. Και από τα στοιχεία του φακέλου προκύπτει ότι και οι δύο έχουν τα προβλεπόμενα προσόντα. Μάλιστα, είναι παραδεκτόν ότι ο ενδιαφερόμενος υπερέχει στον τομέα των ακαδημαϊκών προσόντων. Έπεται ότι ο προβαλλόμενος ισχυρισμός για σφαλερά εκτίμηση των προσόντων από την Ε.Δ.Υ. είναι επίσης ανυπόστατος.

Παραμένει η τελευταία εισήγηση του αιτητή. Διατείνεται ότι η επίδικη απόφαση είναι τρωτή κατά το ότι η Ε.Δ.Υ. προτίμησε τον ενδιαφερόμενο παρόλο που ο ίδιος, όπως τεκμαίρεται από τα στοιχεία που είχε η Ε.Δ.Υ. στη διάθεσή της, υπερέχει σε αξία. Η κατά 10 μήνες αρχαιότητα του προαχθέντος (αυτή είναι η εισήγησή του) υποβαθμίζεται ενόψει της τεκμηριωμένα καλύτερης επίδοσής του.

Η υπηρεσιακή εικόνα που μας δείχνουν οι εμπιστευτικές εκθέσεις δεν υποστηρίζει την άποψη του αιτητή. Η διαφορά προς όφελος του εντοπίζεται μόνο το έτος 1983. Για την περίοδο αυτή χαρακτηρίστηκε "εξαιρετος" με βαθμολογία 8 Ε και 4 Α.Κ. έναντι 5 Ε και 7 Α.Κ. του ενδιαφερομένου και του γενικού χαρακτηρισμού "λίαν καλός". Όμως για τα επόμενα 4 χρόνια, από το 1984 μέχρι το 1987, είχαν και οι δύο κριθεί ως "εξαιρετοι". Η μικρή σχετικά διαφορά που σημειώθηκε το 1983 δεν ανατρέπει τη βαθμολογική αντιστοιχία προς όφελος του αιτητή. Ούτε φυσικά τεκμηριώνει "καταφανή υπεροχή" του έναντι του προαχθέντος υπό την έννοια που η φράση αυτή απέκτησε στη νομολογία: *Χ'Σάββας ν. Δημοκρατίας* (1982) 3 Α.Α.Δ. 76,78, *Χ'Ιωάννου ν. Δημοκρατίας* (1983) 3 Α.Α.Δ. 1041 και *Ανδρέας Παπαδόπουλος και Άλλοι ν. Ε.Δ.Υ.* (1989) 3(Β) Α.Α.Δ. 902.

Πέρα και πάνω απ' αυτά είναι η αρχαιότητα, που ευνοεί τον ενδιαφερόμενο και επίσης η υπεροχή του σε προσόντα που είναι γεγονός αναντίλεκτο. Αλλά το πιο σημαντικό είναι ότι ο ενδιαφερόμενος είχε την χωρίς επιφυλάξεις σύσταση του διευθυντή του τμήματος. Οι προεκτάσεις του στοιχείου αυτού σαν συστατικού της αξίας ενός υποψηφίου σε θέματα προαγωγών έχει αναλυθεί και επαναβεβαιωθεί στην *Ε.Δ.Υ. ν. Πέτρου Παπαμιχαήλ* (1989) 3(B) Α.Α.Δ. 823.

5

Συμπερασματικά, όλοι οι λόγοι με τους οποίους πλήσσει η προσβαλλόμενη απόφαση κρίνονται ανεδαφικοί. Η γνώμη μου είναι ότι αυτή λήφθηκε μέσα στα όρια της διακριτικής ευχέρειας της Ε.Δ.Υ. Κατά συνέπεια η προσφυγή αποτυγχάνει και απορρίπτεται χωρίς όμως έξοδα. Η επίδικη απόφαση επικυρώνεται.

10

15

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.